

พะยอม

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Shorea roxburghii* G.Don
 ชื่อวงศ์ DIPTEROCARPACEAE
 ชื่อพื้นเมือง กะยอม ชะยอม ชะยอมดง พะยอมทอง ยางหยวก สุกกรม

ไม้ยืนต้น ขนาดกลางถึงใหญ่ สูงประมาณ 15-30 ม. เรือนยอดเป็นพุ่มแคบๆ ลำต้นเปลาตรง กิ่งอ่อนเกลี้ยง เปลือกต้นหนา สีน้ำตาลหรือเทา สเก็ดหนาและแตกเป็นร่องตามยาว เปลือกชั้นในสีครีมหรือสีส้ม

ใบ เป็นใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปขอบขนาน ขนาด 3.5 -4 x 8-10 ซม. เกลี้ยง เป็นมัน ปลายใบมนหรือหยาบ โคนใบมน ขอบใบมักเป็นคลื่น มีเส้นใบ 15-20 คู่

ดอก ออกเป็นช่อใหญ่ตามปลายกิ่ง สีขาว กลิ่นหอมจัด กลีบเลี้ยง เกลี้ยง สีชุ่น มี 5 กลีบ กลีบดอก 5 กลีบ เรียงบิดเวียน เกสรเพศผู้ มี 15 อัน รังไข่ มี 3 ช่อง แต่ละช่องมีไข่อ่อน 2 ผล ก้านดอกยาว 1.5 ซม.

ผล แบบแห้งมีปีก รูปกระสวย ขนาด 1 x 2 ซม. ปีกสั้น มี 2 ปีก ยาวประมาณ 3 ซม. ปีกยาว มี 3 ปีก ยาวประมาณ 8 ซม. มีเส้นปีกๆ ละ ประมาณ 10 เส้น

สภาพนิเวศ ขึ้นตามป่าเบญจพรรณแล้ง และป่าดิบแล้งทั่วไปในภาคเหนือ ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเล 100-1,000 ม.

สถานภาพ ไม้หวงห้ามธรรมดาประเภท ก.